

Fordítói jegyzet

Vladislav Bajac 1954-ben született, Belgrádban él. Költő, elbeszélő, regényíró, műfordító, a Geopoetika könyvkiadó alapítója és igazgatója. Számos irodalmi díj kitüntetettje. Különösen a regényeiért, és közülük is főként a *Druid iz Sindiduna* és a *Hamam Balkanija* címűekért részesítettek elismerésben.

A *Gasztronomád történetek* (Gastronomadske priče) című könyve 2012-ben jelent meg a belgrádi Arhipelag kiadónál. Tizenkét szöveget tartalmaz, amelyek az első, a kötetet bevezető írás szerint olyan útleírások, amelyekben a gasztronómiai aspektusok kerülnek előtérbe. (Az utóbbiakról a magyar olvasónak Cserna-Szabó András Levin körútja, a hasnovellák és gasztroesszék juthatnak eszébe.) Az első szöveg keltette elvárások azonban nem vagy nem egészen teljesülnek be, ugyanis az ételek, az ételkészítés és -fogyasztás nem kapnak akkora szerepet ezekben az írásokban, mint az olvasó elsőre gondolná. Néhány szövegben ugyan szóba kerül egy-egy jó vagy kevésbé jó ebéd, vagy az evés rituáléjának jelentősége, vannak viszont olyanok is, amelyekben egyáltalán szó sincs az ebbe a témába vágó dolgokról. A többi írásban sem az ételekre és az evésre helyeződik hangsúly, hanem inkább az étel- (és ital)fogyasztás lehetőségét nyújtó helyszínekre: az éttermekre, büfékre, kávéházakra. Viszont ezek sem a bennük kapható menü és a különféle fogások nyújtotta élvezet miatt, tehát nem mint egy adott helység, város felfedezése során útba ejtett kulináris állomások lényegesek. Az utazó figyelme inkább a felszolgálás virtuozitására, a berendezésre irányul, vagy pl. az adott ételt és italt kínáló hely funkciójáról elmélkedik. Jól érzékelhető mindez a *Brecht éttermei* (Brehtovi restorani) című szövegben, amely a többitől eltérően három részre tagolódik, és amelyre – akárcsak a többire – a filozofikusság, a finom humor és a történelmi vonatkozások beemelése jellemző.

Ö. M.